

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دیمیتری نوویکوف* (Dmitry NOVIKOV)
برگردان از: ا. م. شیر و یادداشت پورتال
۰۴ جولای ۲۰۲۱

خلاقیت‌های انقلابی

در نگاه اول، ۱۰۰ سال برای راه هزاران سالانه چین، در واقع امر، مدت قابل توجهی نیست. اما آن حوادثی که دقیقاً یک قرن پیش در چین رخ داد، با قطعیت و سرعت چهره کشور را متحول ساخت. تأثیرگذاری روزافزون جمهوری خلق چین بر سیاست و اقتصاد جهان، بر مبنای ایدئولوژی جمعیت کشورهای مختلف کره زمین یک واقعیت آشکار است.

تشکیل حزب کمونیست چین حاصل قانونمند یک مسیر طولانی تاریخی بود. در آغاز قرن ۲۰، چین- این تمدن بزرگ باستانی- هدف قدرت‌های پیشرو امپریالیستی قرار گرفت. آن‌ها معاهدات ناعادلانه‌ای را به کشور تحمیل نموده، اراضی و ثروت آن را تصرف کردند و رنج‌های ناگوار برای مردم به ارمغان آوردند.

تحت رهبری سون یات سن، تحولات انقلابی مهمی در کشور روی داد. برای بهترین بخش مردم چین در این دوره، انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتوبر به یک ستاره راهنما و منبع الهام تبدیل گردید. به تعبیر شی جین‌پینگ، رئیس جمهور خلق چین، آن به مردم چین اجازه داد تا «برای کسب استقلال ملی، آزادی، رفاه و سعادت، تکیه‌گاهی جست و جو کنند». راه‌های حل مشکلات کشور در مارکسیسم-لنینیسم پیدا شد.

تظاهرات ضد امپریالیستی در سال ۱۹۱۹ به مرحله مهمی در پیشرفت روند انقلابی تبدیل گردید. آن‌ها به عنوان جنبش چهارم مه شناخته می‌شوند. این وقایع به گسترش مارکسیسم سرعت بخشید، باعث ایجاد محافل کمونیستی گردید و در نهایت به تشکیل حزب کمونیست چین در جولای ۱۹۲۱ منجر شد.

حزب کمونیست چین به پشتاز و پیشرو کارگران چین فراروئید. مبارزه برای حل دو وظیفه ملی مرتبط با هم شکل گرفت: **آزادسازی کشور از زیر سلطه دسته‌های نظامی، که در راستای معامله منافع سرزمین مادری فعالیت می‌کردند و ایجاد راه برون‌رفت از بحران شدید اقتصادی- اجتماعی! کمونیست‌های چین روی این دو وظیفه کار کردند، برای تحقق آن‌ها جنگیدند.** آشکار بود، که فقط به این ترتیب راه ایجاد سوسیالیسم در چین هموار می‌شود. در این راستا، تقسیم عادلانه زمین در مناطق آزاد شده توسط چریک‌ها انجام گرفت و مبارزه با بی‌سوادی شروع شد.

اتحاد جماهیر شوروی کمک‌های فوق‌العاده زیادی به چین و حزب کمونیست آن کرد. همبستگی برادرانه، به ویژه در سال‌های مبارزه علیه تجاوزات بلوک فاشیستی به وضوح نمایان شد. مردم چین تحت رهبری حزب کمونیست در برابر تجاوزات جاپان قهرمانانه مقاومت کرد و پس از شکست ماشین جنگی جاپان، در جنگ آزادی‌بخش ملی پیروز شد. خلق زحمتکش زیر پرچم حزب کمونیست، سرنوشت کشور را به دست گرفت و به ساختن جامعه سوسیالیستی دست زد. در این مسیر مشکلات زیادی وجود داشت. در نتیجه سهم ۹۰ درصدی جمعیت روستائی در کشور، موازین مردسالاری مسلط بود. اما به رغم مشکلات عظیم، موفقیت‌های بزرگی حاصل شد.

فقط در نخستین برنامه پنج ساله- از ۱۹۵۳ تا ۱۹۵۷- حجم تولیدات صنعتی در چین ۲ و ۳ دهم برابر افزایش یافت. تعداد زیادی از صنایع تولیدی جدید، از جمله، ماشین‌سازی، دفاعی، مواد کیمیایی، هواپیمائی، موتورسازی راه‌اندازی شد. میلیون‌ها دهقان صاحب زمین شدند. غلبه بر بی‌سوادی با سرعت انجام گرفت.

قبل از پیروزی مردم، سالانه صدها هزار نفر بر اثر بیماری‌های عفونی مانند وبا، آبله، طاعون، مالاریا، تراخم و اسهال خونی جان خود را از دست می‌دادند. دولت به رهبری حزب کمونیست چین مبارزه بی‌امانی را برای از بین بردن این بیماری‌ها آغاز کرد. در کشور بیمارستان‌ها و آسایشگاه‌ها افتتاح شد. برای نخستین بار مراکز بهداشتی و اپیدمیولوژی تأسیس گردید. تعداد آن‌ها در مدت ۸ سال به ۱۵۰۰ واحد رسید. در نتیجه، تا سال ۱۹۵۴- آبله، تا سال ۱۹۵۹- وبا و تعدادی دیگر از بیماری‌های عفونی در جمهوری خلق چین از میان برداشته شد.

مردم و حزب کمونیست چین در مسیر ایجاد یک جامعه جدید، این قدرت را در خود یافتند که بر کاستی‌ها غلبه کنند و با اطمینان به سوی آینده گام بردارند. سیاست اصلاحات و درهای باز که از سال ۱۹۷۸ آغاز گردید، نتیجه تحلیل عمیق اوضاع بود. رهبری جمهوری خلق چین ضمن پی‌بندی به ساختمان سوسیالیسم، وظیفه ایجاد پایه مادی و فنی برای حرکت به جلو را به عنوان اولویت خود تعیین کرد. برای تحقق این امر، به استفاده از برخی از سازوکارهای بازار دست زد.

با وجود این، تحولات در کشور با یک نکته کاملاً اساسی متمایز شد: رشته رهبری در جامعه و اقتصاد چین در دست حزب کمونیست باقی ماند. این، به نتایج عظیم منجر شده است. چین دارای سریع‌ترین رشد اقتصادی در بین قدرت‌های جهانی می‌باشد. جمهوری خلق چین به پشتاز تولیدات صنعتی تبدیل گردید.

در زمان خود، پرواز فضائی کمونیست شوروی، یوری گاگارین به معنای پیروزی آرمان‌های سوسیالیستی بود. امروز حزب کمونیست چین توجه اصلی خود را به توسعه فن‌آوری‌های عالی معطوف نموده است. در همین اواخر پیشرفت‌های بی‌نظیری حاصل شده است. چین برای نخستین بار در تاریخ مأموریت **کاوشگر فضائی چانگ‌ای- ۴** را به طرف پنهان ماه انجام داد. **سامانه ماهواره‌نی ناوبری «بی‌دو- قطب‌نما» (Beidou)** با موفقیت توسعه می‌یابد.

همین پنج سال پیش، اولین ماهواره در چارچوب آن پرتاب شد. امروزه ۵۵ دستگاه از چنین تجهیزات در مدار نزدیک زمین قرار دارد. از نظر تعداد پرتاب‌های فضائی، چین در سال ۲۰۱۸ در رتبه اول جهان قرار گرفت. شروع به کار مریخ‌نورد چینی در سیاره سرخ جزو آخرین خبرهای جهان بود.

روحیه انقلابی و خلاق کمونیست‌های چین در همه جا- در عزم راسخ برای دفاع از دستاوردهای حاکمیت خلق، در آمادگی برای حرکت مداوم به جلو آشکار می‌شود. این، بار دیگر مفاهیم و ستراتیژی‌های ارائه شده در هجدهمین و نوزدهمین کنگره‌های حزب کمونیست چین و سایر جلسه‌های حزب را ثابت کرد. «سوسیالیسم با ویژگی‌های چینی در دوره جدید»، «یک کمر بند و یک جاده»، «جامعه سرنوشت مشترک بشریت»، «ساخت چین - ۲۰۲۵» بخشی از آن‌ها بود.

در حال حاضر، چین ادعای قانع کننده‌ای برای دستیابی به رهبری در زمینه‌های فن‌آوری و علمی نموده، مفهوم جدیدی از روابط بین‌الملل را پیشنهاد داده است. این ستراتیژی، برابری و همکاری سودمند متقابل را برای غلبه بر مهمترین مشکلات پیش روی بشریت، یعنی غلبه بر فقر، نابرابری، عواقب تغییرات آب و هوایی را فراهم می‌کند. خود چین در این حوزه‌ها به موفقیت‌های چشمگیر دست یافته است. امسال، به عنوان سالی که این کشور بر فقر شدید غلبه کرد، در تاریخ ثبت خواهد شد. به این ترتیب، جمهوری خلق چین ده سال از اهداف توسعه پایدار ملل متحد جلوتر رفت. این یک موفقیت بزرگ است و به طور بسیار گسترده‌ای در سطح جهانی به رسمیت شناخته می‌شود. در این باره، آنتونی گوترش دبیر کل ملل متحد با اشتیاق سخن گفت.

اگر چین از اجرای ستراتیژی ملل متحد برای مقابله با فقر ۱۰ سال پیشی گرفت، کاملاً محرز است که بسیاری از کشورها به این زودی‌ها به این مرحله نمی‌توانند برسند. آن‌ها این مشکل را نه تنها به موقع، یعنی تا سال ۲۰۳۰، حتی تا اواسط قرن حاضر نیز حل نخواهند کرد. لازم است دقیق‌تر بگوئیم، که انجام این وظیفه بدون گذار به سوسیالیسم، برای بشریت قابل دستیابی نیست.

توجه رهبری جمهوری خلق چین به نیازهای مردم، در روند مبارزه با شیوع ویروس کرونا بروشنی خاصی نمود یافت. چین نخستین کشوری بود که با این مشکل جهانی روبه رو شد و با افتخار از عهده آن برآمد. تجربه بیچینگ در مبارزه با همه‌گیری را به‌حق می‌توان یکی از موفق‌ترین موارد در جهان دانست.

مدیریت آگاهانه، مهمترین راز موفقیت چین است. شی‌جین‌پینگ بر دستورالعمل‌های دقیق حزب کمونیست پای می‌فشارد. او در مقاله خود برای مجله کیوشی- مجله حزب کمونیست- متذکر شد: «هم تاریخ، هم واقعیت به ما می‌آموزد، که فقط سوسیالیسم می‌تواند چین را نجات دهد. فقط سوسیالیسم با ویژگی‌های چینی می‌تواند چین را توسعه دهد. این نتیجه‌گیری تاریخ و انتخاب مردم است».

توسعه مدرن جمهوری خلق چین را می‌توان به مثابه احداث یک ساختمان مطابق با تمام قوانین- با یک برنامه دقیق، معماران باهوش و سازندگان مجرب تصور کرد و این ساختمان با استفاده از مصالح بسیار با کیفیت احداث می‌شود. شکی نیست، که چنین ساختمانی برای قرن‌ها پابرجا خواهد ماند و باعث خوشبختی ساکنان خود می‌شود. البته، نقش رهبری حزب کمونیست و سم‌گیری آن برای ساختن جامعه سوسیالیستی در شالوده این ساختمان عظیم قرار دارد.

مسیر سوسیالیستی، بنیان و اساس موفقیت‌های شگفت‌انگیز چین در زمان‌های اخیر می‌باشد. دنگ شیائوپینگ در اوایل سال ۱۹۸۶ این مبانی را مورد تأکید قرار داد. وی به موقع خود، خطر نوسازی در اتحاد شوروی و به اصطلاح اصلاحات در اروپای شرقی را مورد توجه قرار داد. آغازگر اصلاحات در چین تصریح کرد: «توسعه

جریان ایدئولوژیک آزادسازی، کار ما را با شکست مواجه خواهد کرد... آزادسازی بورژوائی (لیبرالیسم) باعث آشفته‌گی در جامعه ما خواهد شد، آن را بی‌ثبات خواهد کرد و سپس سازندگی امکان‌پذیر نخواهد شد».

حزب کمونیست چین نقش خود به مثابه ضامن ثبات در جامعه را حفظ می‌کند. به منظور اجتناب از تکرار تجربه منفی حزب کمونیست اتحاد شوروی، حزب کمونیست چین توجه خود را با دقت تمام به مسائل ساختار حزبی معطوف نموده است. در حال حاضر، تقویت و تحکیم نظم و انضباط در صفوف کمونیست‌های چین و تقویت نظارت داخلی در حزب در مرکز توجه آن قرار دارد.

مسائل نظری و آموزش ایدئولوژیک کادرها، یک جبهه ویژه است. در سال‌های اخیر توجه کمیته مرکزی به این عرصه فعالیت به طور محسوسی افزایش یافته است. مراکز فکری چین کار گسترده و متنوعی در امر بررسی مشکلات نظری انجام می‌دهند، تاریخ جنبش کمونیستی را به دقت مطالعه می‌کنند.

حزب کمونیست چین صد سالگی خود را به عنوان نیروئی که به بشریت نوعی «نقشه راه» برای حرکت به جلو ارائه می‌دهد، جشن می‌گیرد. به لطف این، جمعیت کره زمین این فرصت را دارد که به طور نامحدود در گوشه تاریک سرمایه‌داری، جایی که ثروت باورنکردنی برخی‌ها با سرفقت از دیگران به دست می‌آید، گمراه نشوند. فرصت ورود به جاده اصلی و مستقیم توسعه همه‌جانبه بر اساس پیشرفت انسانی و عدالت اجتماعی افزایش می‌یابد. کمونیست‌های چین ضمن ایجاد آینده‌ای بزرگ برای مردم خود، برای هماهنگی روابط بین‌الملل مصمم هستند. مفهوم جامعه سرنوشت مشترک بشریت که شی جین پینگ مطرح نموده، یک ابتکار شاخص است. این، به نیروهای مترقی کره زمین امید می‌بخشد که ایجاد جهانی متفاوت و عادلانه امکان‌پذیر است. جامعه بشری کره زمین برای نخستین بار پس از نابودی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی، یک رشته راهنما برای متحد شدن و حل مشترک مشکلات جهانی به دست آورد.

مردم زحمتکش روسیه با احترام و امید به موفقیت‌های خلق چین نگاه می‌کنند. کشورهای ما ظرفیت‌های عظیمی برای همکاری و توسعه مشترک دارند. دو حزب- حزب کمونیست چین و حزب کمونیست فدراسیون روسیه- در راستای تحقق این فرصت‌ها به طور هماهنگ و دوستانه تلاش می‌کنند. سفر گنادی زیوگانوف به چین در اواخر سال ۲۰۱۹ موجب گشایش مرحله جدیدی از تعامل بین حزبی ما گردید.

شکی نیست که چین دستاوردهای جدید و پیروزی‌های جدید در پیش دارد. آمادگی رفقای ما برای غلبه بر مشکلات و رسیدن به قله‌های جدید در پلنوم پنجم کمیته مرکزی حزب کمونیست چین بعد از کنگره ۱۹ تثبیت شد. در آن، برنامه پنج ساله چهاردهم و اهداف جدید این برنامه مورد تأیید قرار گرفت. آری، آن‌ها را می‌توان بلندپروازانه نامید. اما رسیدن به این افق‌های وسیع، قطعاً در حد توان خلق چین است. در حد توان آن است، چون که آینده خود را تحت رهبری حزب کمونیست می‌سازد.

*- دیمیتری نوویکوف (Dmitry NOVIKOV)، معاون صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست فدراسیون

روسیه

۱۲ تیر- سرطان ۱۴۰۰

یادداشت:

هرچند دخالت و موضعگیری در قبال اختلافات ایدئولوژیک جنبش کمونیستی بین المللی عمدتاً در صلاحیت ما نبوده و از حیطه وظایف ما بالاتر است، با آنهم باید بیفزائیم:

یاد از "حزب کمونیست چین" و خدمات فناناپذیرش در جهت آزادی و ایجاد چین نوین، مگر بدون نام بردن از نقش بی همتای صدر مائوتسه دون، نه تنها تأکید مجدد بر مواضع خروشچف و کلیت ریویونیسم خروشفی است تا همین اکنون است، بلکه تحریف تاریخ چین و اهانت به حافظه تاریخی پرولتاریای جهانی نیز می باشد. با در نظر داشت این که اندیشه مائوتسه دون "کلیدی طلایی انقلاب چین" دانسته شده است و به گواهی تاریخ هرگاه اندیشه مائوتسه دون به وجود نمی آمد و در پرتو آن انقلاب دموکراتیک نوین در چین به پیروزی نمی رسید، و راه را جهت ساختمان سوسیالیسم آماده نمی ساخت، هیچ بعید نبود که چین نیز تا امروز به مانند ده ها کشور دیگری که گویا "حزب کمونیست" داشتند، و به طرف مسکو و کمینترن سجد می کردند، به دنبال کشف و تثبیت ستراتیژی انقلاب خود سرگردان نمی بود.

بنا بر برداشت های تاریخی ما، به همان سان که حزب کمونیست بلشویک شوروی را نمی توان از نامهای بزرگانی چون "لنین" و "ستالین" جدا کرد و هر نوع تلاشی در چنان راستانی چیزی به جز خیانت به مارکسیزم لنینیزم نمی تواند باشد یعنی همان کاری که خروشچف و جانشینانش با ستالین زدائی آغاز و سرانجام به اضمحلال شوروی رسانیدند، جدا کردن و نا دیده گرفتن صدر مانو از حزب کمونیست چین، خیانت به انقلاب چین، خیانت به حزب کمونیست چین و خیانت به جنبش بین المللی کمونیستی می باشد.

اداره پورتال AA-AA